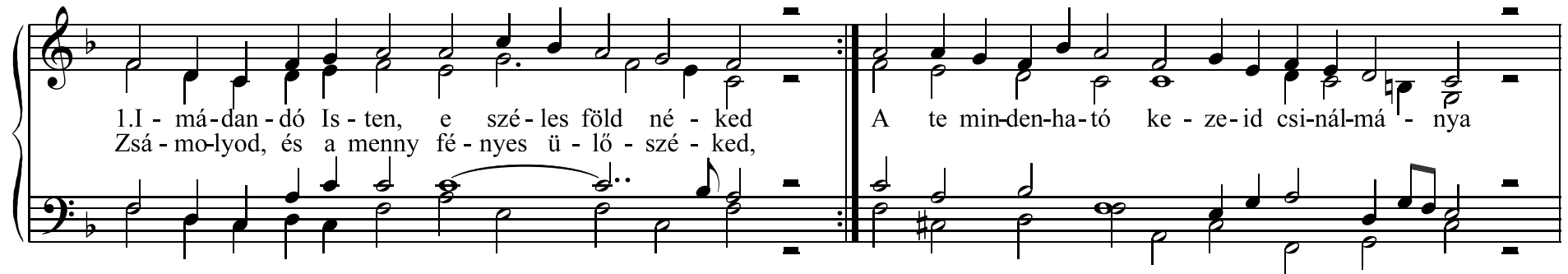

244. Imádandó Isten, e széles föld néked

Vad Péter Zsigmond

1. I - má - dan - dó Is - ten, e szé - les föld né - ked
Zsá - mo - lyod, és a menny fé - nyes ü - lő - szé - ked,
A te min - den - ha - tó ke - ze - id csi - nál - má - nya

3
És e - rőd tü - kö - re e vi - lág al - kot - má - nya;
Csak ho - mályt ta - lá - lunk e - lőt - tünk és mély - sé - get,

5
El - ménk - kel meg - fog - ni a - kar - ván ily fel - sé - get.

244. Imádandó Isten, e széles föld néked

2. Kezdetek sohasem voltak a te időnek, :/: Esztendeid soha el nem végeződnek. Minden dolgok tőled származnak mint kútforrásból;
Te léteztél nem vettél semmi megelőzőtől, A változásoknak körülötted helyt nem adsz,
Aki régen voltál, te ugyanazon maradsz.

3. Láthatatlan Lélek, te betöltesz mindent, :/: Jelen vagy itt alant, valamint odafent. Nincs oly dolog, melyet szemeid ne látnának,
Bár fedjék ködök a sötét éjszakának. Ó, emberek, nincsen az Isten előtt titok,
Tudva vannak nála minden gondolatitok.

4. Csudákkal teljes a természet temploma, :/: Melyekből kitetszik bölcsességed nyoma. Nagy vagy a nagyokban, bölcs vagy a kicsinyekben,
Gondod el nem fárad annyi sok ezerekben; Végtelen jószágod a menny és föld hirdeti,
Sokaságát nyelvünk mert ki nem beszélheti.

5. Szenteknek szentje vagy, ó, Isten, s nincs hiba :/: Szent akaratodnak határozásiba'. Megáll igazságod, ha tartasz törvényszéket,
Mivel jól ismered a szívet és veséket; Mégis a bűnösnek halálán te nem örülsz,
Inkább nagy irgalmad szerint rajta könyörölsz.

6. Boldog nép az, amely imád ily felséget, :/: Boldog, kit ily felség kegyelmébe bevett, Akinek hatalma mindenre elégséges,
Jósága megadja, akinek mi szükséges. Tartsd fenn, ó, jó Atyánk, köztünk ez ismeretet,
Hogy te nem egyéb vagy, hanem merő szeretet.